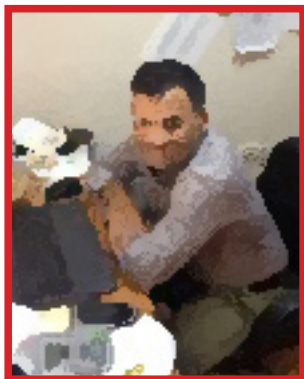

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: NASRUDDIN

Όνομα: **NASRUDDIN**

Επίθετο: **NIZAMI**

Ηλικία: **31**

Χώρα προέλευσης: **ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ**

Ζει στην **Ελλάδα** από το: **2007**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο Nasruddin είναι ένας επαγγελματίας ξένων γλωσσών που εργάζεται στο Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ) ως διερμηνέας. Τα μέλη της οικογένειάς του ζουν διάσπαρτα στην Ευρώπη. Έφυγε από το Αφγανιστάν προσπαθώντας να αποφύγει τις πολιτικές διώξεις και ζήτησε την απόκτηση του καθεστώτος του πρόσφυγα τόσο στο Ηνωμένο Βασίλειο όσο και στην Αυστρία, όπου οι αιτήσεις του απορρίφθηκαν. Επέστρεψε στην Ελλάδα και μετά από μια σειρά από περιπέτειες κατάφερε να ενσωματωθεί πλήρως στην ελληνική κοινωνία.

«ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΟΥΣ»

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ NASRUDDIN

Έφυγε από το Αφγανιστάν για πολιτικούς λόγους, απειλήθηκε από την αφγανική κυβέρνηση και τρομοκρατικές ομάδες επειδή ο πατέρας και ο αδελφός του ανήκαν στο αντίθετο πολιτικό κόμμα. Στην ηλικία των 21 ετών (Οκτώβριος 2007) αποφάσισε να εγκαταλείψει το Αφγανιστάν παράνομα,

μέσω του Ιράν και της Τουρκίας. Έφτασε στη Σάμο με πρόθεση να μεταβεί στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου κατοικεί ο ξάδερφος του. Έφυγε από την Ελλάδα το Δεκέμβριο του 2007 και έφθασε στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπου υπέβαλε αίτηση ασύλου. Οι αρχές διαπίστωσαν ότι προέρχονταν από την Ελλάδα, και με βάση την Συνθήκη του Δουβλίνου αποφάσισαν να τον αποστείλουν στην Ελλάδα (χώρα υποδοχής). Μετά από 8 μήνες διαμονής στο Λονδίνο, τον Αύγουστο του 2008 επέστρεψε στην Ελλάδα.

Έμεινε στην Αθήνα για άλλους 8 μήνες και έφυγε άλλη μια φορά για Αυστρία, αυτή τη φορά, τον Ιούνιο του 2009. Ζήτησε άσυλο, η αίτησή του απορρίφθηκε ξανά και τον Δεκέμβριο του 2009 επέστρεψε στην Αθήνα. Τώρα μένει στην Ελλάδα εδώ και 7 χρόνια. Στην αρχή αντιμετώπισε πολλά προβλήματα με τη γλώσσα, με τη διαμονή του (έμεινε μαζί με άλλους 7 ανθρώπους σε ένα διαμέρισμα) και την ανεργία. Ούτε το κράτος ούτε οι οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών τον βοήθησαν. Χωρίς να γνωρίζει την ελληνική γλώσσα, αναζητούσε δουλειά με την υποστήριξη ενός πακιστανού φίλου που κατοικούσε ήδη στην Ελλάδα εδώ και 30 χρόνια, ο οποίος διάβαζε τις αγγελίες του τομέα εργασίας του ελληνικού τύπου.

ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τελικά κατάφερε να βρει δουλειά σε ξενοδοχείο στη Ζάκυνθο (Ιόνιο νησί) - τον Μάρτιο του 2010 - ως βοηθός του επιστάτη, προκειμένου να μάθει κάποιες δεξιότητες και γλώσσα. Δούλεψε δύο καλοκαιρινές σεζόν σε αυτό το ξενοδοχείο, έμαθε γρήγορα τα ελληνικά, αλλά είχε ακόμα δυσκολίες στη γλώσσα, καθώς και στο ωράριο εργασίας (εργαζόταν 14 ώρες την ημέρα με πολύ χαμηλό μισθό), στη ρατσιστική νοοτροπία (του είπαν ότι πήρε τη δουλειά των Ελλήνων). Επιπλέον, εργαζόταν παράνομα και

Έκανα πολλές προσπάθειες για να φτάσω και να μείνω στην Ελλάδα.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: NASRUDDIN

χωρίς κοινωνική ασφάλιση και ασφάλεια. Κάθε φορά που οι τοπικές αρχές διενεργούσαν ελέγχους της κατάστασης στο ξενοδοχείο, τον έκρυβαν σε ένα ντουλάπι στο υπόγειο του ξενοδοχείου. Τη δεύτερη σεζόν (2011) εργάστηκε νόμιμα, ωστόσο, αν και η σύμβασή του ήταν μερικής απασχόλησης, ήταν υποχρεωμένος να εργάζεται πάνω από 10 ώρες την ημέρα.

ΠΙΣΩ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Το 2012 επέστρεψε στην Αθήνα, θέλοντας να αλλάξει τις συνθήκες διαβίωσής του. Ήταν κουρασμένος, δεν είχε φίλους και είχε εξαντληθεί από την δουλειά. Είχε μαζέψει κάποια χρήματα σε περίπτωση που παρέμεινε άνεργος και άρχισε να μαθαίνει ελληνικά στο ΕΣΠ (μέχρι τότε, δεν ήξερε να μιλήσει ή να γράψει). Παρ' όλα αυτά, αντιμετώπιζε ρατσιστικές επιθέσεις επειδή, όπως σημείωσε, «όλοι μας κρίνουν το χρώμα του δέρματός μας. Οι δυσκολίες και τα εμπόδια όμως μας κάνουν πιο δυνατούς». Χάρη στην αφγανική κοινότητα και τις πολλές γλώσσες που μιλούσε (Φαρσί, Πάστο, Νταρί, Αγγλικά και Ελληνικά) βρήκε μια θέση εργασίας στον ΙΟΜ ως διερμηνέας και στη συνέχεια ως case manager στην υπηρεσία επανένταξης της οργάνωσης για τους Πακιστανούς, τους Αφγανούς και τους Μπαγκλαντεσιανούς. Εργάστηκε εκεί για ένα χρόνο, μέχρι τον Νοέμβριο του 2013, επειδή η σύμβασή του δεν ανανεώθηκε. Εν τω μεταξύ, η αίτησή ασύλου του απορρίφθηκε χωρίς συνέντευξη και το μόνο που είχε ήταν η ροζ κάρτα του (που δείχνει μόνο ότι η αίτησή του έχει υποβληθεί) και ισχύει για 3 μήνες.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ

Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αθήνα, εργάστηκε ως εθελοντής σε διάφορες προσφυγικές κοινότητες και τον Δεκέμβριο του 2013 υπέβαλε

αίτηση για εργασία στο ΕΣΠ, όπου εξακολουθεί να εργάζεται ως διερμηνέας. Το 2015 πέρασε τις εξετάσεις για τη βασική γνώση της ελληνικής γλώσσας και έλαβε την πιστοποίηση επιπέδου Α2. Τελικά, τον Μάρτιο του 2016 έλαβε το καθεστώς του πρόσφυγα και από το 2015 εργάζεται επίσης εθελοντικά στο πολυπολιτισμικό περιοδικό «Σολομών», το οποίο εκδίδεται από πρόσφυγες και μετανάστες από ένα ευρύ φάσμα χωρών και έχει ως σκοπό να δείξει στις Ευρωπαϊκές κοινωνίες ότι οι πρόσφυγες και οι μετανάστες αποτελούν αναπόσπαστο μέρος τους. Ωστόσο, σημειώνει, «μερικές φορές η κοινωνία δε δέχεται τους "αλλοδαπούς" με ευχάριστο τρόπο. Η μάχη για τα δικαιώματα των μειονοτήτων είναι ένα μέσο για να ξυπνήσουμε τον κόσμο και τις ευρωπαϊκές κοινωνίες. Ωστόσο, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δεν δείχνουν τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν αλλά παρουσιάζουν μόνο τις αρνητικές πτυχές και εικόνες της σημερινής προσφυγικής κρίσης.

**Τα Μέσα
Μαζικής Ενημέρωσης
παρουσιάζουν μόνο την
αρνητική πλευρά των
προσφύγων.**